

Hemofilik ve škole

Ve škole je důležité malého hemofilika nestigmatizovat

Mgr. Jiří Salajka

učitel ze ZŠ Mikulčice, strýc dvou hemofiliků

V optimálním případě vědí o tom, že do školy nastoupil malý hemofilik, dopředu všichni zaměstnanci školy.

Na druhou stranu je dobré najít při komunikaci s hemofilikem ve škole určitou rovnováhu, vyhnout se stigmatizaci a jednat s ním jako s ostatními dětmi, aby necítil odtajitost.

Hemofilie není nemoc, o které by mezi veřejností panovalo všeobecné povědomí – a to platí i ve škole. Když tedy nastupuje malý hemofilik do školy, je důležité, aby měl personál co nejvíc informací a nastavila se vzájemná komunikace mezi zákonným zástupcem, ředitelem a učiteli. Pedagogové mohou získat informace o hemofilii jak od samotných rodičů dítěte, tak se také mohou obrátit na patientské organizace, například na Hemojunior nebo Český svaz hemofiliků, které nabízejí osobní konzultace.

Učitel může na příchod hemofilika připravit děti předem

O tom, že do školy nastupuje hemofilik, by měl vždy vědět ředitel. Vhodné je také upozornit členy takzvaného poradenského pracoviště, které funguje na každé škole a kam patří výchovný poradce, metodik prevence či školní psycholog.

Informace o tom, že dítě se potýká s potížemi plynoucími z hemofilie, musí mít učitel tělocviku. A samozřejmě třídní učitel, který může s tímto faktem pracovat v rámci třídnických hodin a přiblížit dětem nemoc třeba ještě dříve, než malý hemofilik do třídy přijde. Informovanost je ve třídě důležitá proto, aby děti přistupovaly k novému spolužákovi víc obezřetně a vyhnuly se situacím způsobeným třeba nevědomostí. Existuje například i komiks, který dokáže dětem nemoc přiblížit víc než povídání (elektronickou verzi lze stáhnout z www.medikomiks.cz).

Medikomiks

Komiks, který dokáže dětem nemoc přiblížit víc než povídání.

Elektronickou verzi lze stáhnout z
www.medikomiks.cz

Důležité je, aby se malý hemofilik necítil vyčleněný z kolektivu

Ač se to možná někdy nezdá, děti jsou hodně vnímavé, empatické a solidární, proto je na místě ze strany učitele otevřenost. Situaci je dobré ze strany třídního průběžně sledovat a po čase udělat rozbor, jak se dítě adaptovalo.

Na lyžařský výcvik s hemofilikem? Klidně!

Vždy je na místě zvažovat, do jaké míry se má dítě zdržet aktivit, jako jsou lyžařské výcviky, školy v přírodě nebo školní výlety. Při profylaktické léčbě může pacient s hemofilií dělat v podstatě veškeré aktivity jako jeho spolužáci a neúčast na nich může mít velký dopad na psychiku dítěte.

Ve škole totiž děti nezískávají jen vědomosti, ale především si tvoří sociální vazby, nacházejí přátele, začleňují se do skupin. Je to základ, na kterém staví celý život. Do moderního školství proto vyčleňování dětí z kolektivu kvůli jejich zdravotnímu stavu nepatří.

Když třeba hemofilik nemůže lyžovat, může se výcviku zúčastnit i tak a pomáhat například chystat na svahu s učitelem slalom. Nepřijde tak o zážitky z chvil, které spolu tráví třída mimo školu a jež by mu chyběly ve chvíli, kdy by na hory vůbec nejel a setkal by se se spolužáky po celém týdnu až zase ve škole. V takovýchto případech je důležitý vstřícný přístup vedení školy.

„Ve škole totiž děti nezískávají jen vědomosti, ale především si tvoří sociální vazby, nacházejí přátele, začleňují se do skupin.“

Personální obsazení takových aktivit je totiž třeba chystat právě s ohledem na účast malého hemofilika – například plánovat rozpočet s tím, že pojede i asistent pedagoga nebo výchovný poradce, který často mívá s dětmi bližší vztah a díky navázané důvěře jim může i pomoci.

